

MAGYAR–OSZTRÁK HATÁRBIZOTTSÁG 20. HATÁRSZEMLÉJE

Az Állandó Magyar–Osztrák Határbizottság (Határbizottság) 2004. augusztus 31. és szeptember 02. között megtartotta 20. határszemléjét. A határszemlén a magyar küldöttséget dr. Dián József ezredes, a Határőrség Országos Parancsnokság (HOPK) Jogi Főosztályának vezetője vezette, melyen Hodobay-Böröcz András osztályvezető (FVM), Busics Imre osztályvezető (FÖMI), a küldöttség tagjai, valamint Varga Norbert vezető főtanácsos (FÖMI), a vegyes technikai csoport

Ausztria legalacsonyabb pontja (balról jobbra): Manfred Neubauer, Busics Imre, Heinz König, Hodobay-Böröcz András

Az egyedi páros határjelek a három település találkozásánál

A Magyar–Osztrák Határbizottság Felsőőr polgármesterével a Városháza előtt(a szerző felvételei)

magyar vezetője és Angyal László főtanácsos (FÖMI), a küldöttség szakértője is részt vettek. Az osztrák küldöttséget dr. Cristoph Twaroch, a Határbizottság osztrák elnöke vezette. A határszemle célja a meghatározott határmunkák végrehajtásának ellenőrzése volt.

A szemle megkezdése előtt a Határbizottság ellátogatott a találkozó helytől nem messze lévő A 62 számú határjelhez (Mosontéreny/Tadten térsége), melyet az osztrákok Ausztria legalacsonyabb pontjaként tartanak nyilván (115 m).

A határszemle során a Határbizottság megtekintette az A V alszakasz egyes részeit, a B 5 számú határjelet és térségét (Páneurópai piknik emlékhely), a B 19 számú határjelnél Ágfalva magyar, Loipersbach (Lépesfalva) és Schattendorf (Somfalva) osztrák települések által a Határbizottság engedélyével Magyarország Európai Unióhoz való csatlakozásának emlékére felállított – közvetett – egyedi határjeleket (B 19 M, B 19 Ö)

A Határbizottság megszemlélte a Pinkamindszent-Heiligenbrunn (Szentkút) határátkelőhelynél épülő közös út kivitelezési munkálatait, továbbá a Lapincs ár-ápasztó medre és a határon átnyúló Szentgotthárd-Heiligenkreuz-i Ipari Parknál lévő határszakaszt (C V alszakasz).

A határszemléről a Határbizottság a jegyzőkönyvet az oberwari (Felsőőr) Kataszteri Hivatalban készítette el, amelyben meghatározta a további teendőket. A Határbizottság megállapította, hogy a tárgyalás baráti légkörben, a legnagyobb kölcsönös egyetértésben zajlott.

A munka befejezése után Felsőőr polgármestere, Gerhard Pongracz, aki polgármestersége előtt földmérőként dolgozott, mindkét küldöttséget vendégül látta.

Hodobay-Böröcz András

s

FRITZ REMBOLD ÉS A HAZAI FÖLDÜGY

Hölgyeim és Uraim Tisztelt Kollégák, Barátok!

Engedjék meg, hogy a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Földügyi és Térképészeti Főosztálya részéről szóljak augusztus 4-én örökre eltávozott barátunk, kollégánk, Fritz Rembold, a kiváló ENSZ FAO vidékfejlesztési és földbirtok-politikai szakértő emléktáblája leleplezése alkalmából.

Fritz Rembold személye kezdettől fogva meghatározó volt a FAO és az agrártárca földügyi kapcsolatainak megerősítésében, kibontakoztatásában.

Évtizedes latin-amerikai tapasztalataival felvértezve érkezett Budapestre, a FAO Alregionális Központjába,

ahol rögtön nagy lendülettel kezdte meg személyes munkakapcsolatainak kialakítását, a térség saját helyzetének, gondjainak felmérését és megértését.

Érdeklődéssel ismerte meg a Magyarországon akkor már 6 éves múltra visszatekintő magyar–német bilaterális kormányzintű birtokrendezési műhelymunka (TAMA projekt) eredményeit, a honi integrált földügyi-térképészeti intézményrendszerben rejlő előnyöket és lehetőségeket. Jelentős szerepe volt a korábban 16 településen nyert projekt tapasztalatoknak a vidékfejlesztési kistérségek szintjén való hasznosításában Veszprém, Somogy és Baranya megyékben.

Emléktábla a Sasbérc kilátó falán

Már ekkor megfogalmazódott egy, a magyarországi tapasztalatok térségbeli megismertetése célját is szolgáló FAO műszaki együttműködés gondolata, melynek újszerű eleme volt a természeti katasztrófák által veszélyeztetett térségekben alkalmazandó optimális földhasználat és birtokpolitika módszereinek tanulmányozása, kimunkálása.

Előmozdította az eredmények láttatását: elősegítette a FAO és az Olasz Külügyminisztérium 2000. évi Bertinoro szemináriumán a magyar földügyi modell megismertetését és a termékeny vitát az átmeneti időszakban járó térségbeli országok földügyi intézményfejlesztése témakörében. Aktív kezdeményezője és részese volt a tulajdonbiztonság és földpiac-fejlesztés témakörű Bécsi Kezdeményezés kimunkálásában, valamint az azt formáló (EB, Világbank, Osztrák Kormány és FAO) magas szintű konferenciasorozatnak.

A FAO Alregionális Központ érdekeinek szem előtt tartásával, szoros szakmai kapcsolatot alakított ki a Világbank földpolitikai szakértőivel, a Földmérők Nemzetközi Szövetsége (FIG) szakbizottsági képviselő

Maria Kadlecikova, a FAO Alregionális Központ vezetője avató beszédét tartja. Tőle balra: Paul Munro-Faure, a FAO római központja birtokpolitikai részlegvezetője (volt FIG Kataszteri bizottsági elnök) és Kodák Csaba, Buják polgármestere.

lőivel, a Német Kormányzat Műszaki Együttműködési Szervezetével (GTZ), az ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága Földügyi szakigazgatások munkafórumával (UNECE WPLA), de még a 101 intézményt tagjául tudó magyar térinformatikai társasággal (HUNAGI) is.

Azt a nézetet képviselte, hogy az igényes és fenntartható vidékfejlesztésnek integráns része kell, hogy legyen a megfelelő földügyi politika és az ahhoz kötődő intézkedések végrehajtása. Különösen a 2002. évi FAO–FIG müncheni konferencia „Birtokrendezési felhívása” az, amely tükrözi Fritz Rembold szellemiségét és törekvését.

A Bécsi Kezdeményezés és a térség országai igényei alapján felismerte az FVM és Világbank közös donori szerepvállalásával indított Közép-európai Földügyi Tudásközpont (CELK Center) jelentőségét, és nagy szerepe volt abban, hogy e hiánypótló intézmény – közhasznú társaság formában – most megalakulhat. Németh Imre miniszter a közelmúltban írta alá az ezzel kapcsolatos alapító okmányt.

Felismerte, és maga is hangoztatta ugyanis a koncepcióban, majd a meginduló CELK projektben rejlő lehetőséget. Valós lehetőség ugyanis, hogy a CELK földügyi tudásközponttal egy, a régió országainak sajátos körülményeit szem előtt tartó, egész Európa javát szolgáló, az Európai Bizottság érdekeinek is megfelelő földügyi kompetenciaközpont jöhet létre, együttműködve más kezdeményezésekkel, akár azokat túlélve is.

Áldozatos, fáradságot nem kímélő munkájának egy másik kézzelfogható eredménye a Buják projekt. Határozott véleménye volt, melyet mindig hévvel képviselt.

selt, hogy a helyi lakosságot érintő kérdésekben a döntést mindig helyben, a helyi érdekeltek bevonásával szabad csak előkészíteni. Erre jó példa a Buják projekt, melyet a lelkes hazai erdészeti szakemberekkel és helyi vezetőkkel karöltve valósított meg. A projekt felügyelő bizottságába az FVM Földügyi és Térképészeti Főosztály vezetőjét bevonta, az ő munkatársait rendre meghívta, mert meggyőződése volt, hogy az integrált vidékfejlesztés alapvető célja (a vidéki élet minőségének javítása) a föld ügyével mindig szorosan összeforrt, és összeforr a jövőben is.

Állásfoglalása, hozzászólásai rendre figyelmet érdemlőek és előre vivők voltak. Véleményét kertelés nélkül, a rá jellemző módon, néha emócióktól fűtötten tette meg. Ahogy az életben vagy akár telefonon üdvözölte a másikat, az egyszerre sugárzott lelkesedést, optimizmust és vidámságot, megadva az alaphangot egy kötetlenebb megbeszéléshez. Ez az üdvözlés és Fritz sajátos orgánuma örökre hiányozni fog nekünk, barátainak és munkatársainak.

Fritz Rembold kezdeményezője volt a bujái Sasbérc kilátó felújításának. Emlékét híven őrzi meg az utókor számára e torony oldalában leleplezett emléktábla is.

Dr. Remetey-Fülöp Gábor

EURÓPA TÉRKÉPEI 1520–2004

Térképészeti kiállítás az Országos Széchényi Könyvtárban

Nem mindennapi élményt nyújt nemcsak a térképészet művelőinek, hanem minden látogatójának az a nagyszabású kiállítás, amely európai uniós felvételünk évében országos könyvtárunk három nagy kiállítási termében nyílt meg. Már a megnyitó ünnepségén, 2004. október 1-jén is nagyszámú meghívott szakember és érdeklődő vett részt.

A megnyitón dr. Klinghammer István térképész professzor, az ELTE rektora és Rády Ferenc, az OSZK főigazgató-helyettese méltatta a kiállítás szakmai és kultúrtörténeti jelentőségét.

A professzor kiemelte, hogy az első Európa-térkép megjelenése óta (1511) (amely Waldseemüller német térképész és kiadó nevéhez fűződik) napjainkig a térképek nyújtják a rajzolt történelem és a földrajzi környezet pillanatképét. Rámutatott, a kiállított térképeken nyomon követhetők Európa határának változásai, azon belül pedig a különböző politikai események határváltoztató következményei. A pontos és korhű ábrázolás minden időben a térképészek gondos munkájától függött.

A főigazgató-helyettes a kiállítás rendezésének hátterét világította meg, elismerően nyilatkozott a kiállítás rendezőjének, dr. Plihál Katalinnak főrendezői, Nagy András művészi tervezői, kivitelezői és minden közreműködőjének értékes munkájáról. Ugyancsak elismeréssel illette a Hadimúzeumi Alapítványt és a támoga-

A megnyitó ünnepség közönsége

Érdeklődők a kiállításon

tó intézményeket: az ELTE Térképtudományi és Geoinformatikai Tanszékét, a HM Térképészeti Kht.-t, a Kerti's Kereskedelmi Kht.-t és a Stiefel Eurocart Kft.-t.

Maga a kiállítás – a főrendező által készített katalógus szerint – 141 kiállítási tárgyat mutat be, nemcsak térképeket és atlaszokat, hanem térképészeti műszereket, eszközöket, arcképeket, fényképeket is.

Az első terem a 16-tól a 18. század közepének világáig kalauzol bennünket, megragadják figyelmünket Ortelius, Münster, Waldseemüller, Mercator, Hondius, Blaeu, Duval és de Wit térképei. Mindnyájan óriási nevek, amit az itteni térképek is bizonyítanak. Fa- és rézmetszetű műveiken díszítő rajzok, címerek, puttók, zászlók, babérkoszorúk, állatrajzok, települések gyönyörködtetik a ma emberét is. A térképeket jól és ötletesen egészítik ki a szépen kivitelezett eszközök: a csillagászati távcső, a csillagóra, a mérnöki asztrolábium, a napgyűrű, a sextáns, a napórák és a körzők. Látványosak a kiállított érmék, többek között